

JOAN MIQUEL OLIVER «ELEKTRA»

Joan Miquel Oliver presenta «**Elektra**» la tercera entrega de la trilogia que, juntament amb el pintor Albert Pinya, va encetar el 2015 amb el treball «**Pegasus**» i va seguir el 2017 amb «**Atlantis**».

La **diferència** més ostensible respecte dels **discos anteriors** és la incorporació en estudi dels dos músics que han acompanyat Oliver sense interrupció en les gires compreses entre 2015 i 2018 on la transformació del material electrònic enregistrat en rigorós solitari es converteix a l'escenari en un so elèctric on la improvisació agafa després de 150 concerts, un especial protagonisme.

Jaume Manresa als teclats i Xarli Oliver a la bateria no només participen com a instrumentistes sinó que signen amb JMO la producció musical d'aquest nou treball. Aquesta **producció** es basa en unes sessions d'assaig enregistrades a l'estudi d'Oliver on els components del trio aporten la seva música sense cap idea preconcebuda. El resultat és una **sonoritat artesana i orgànica** que es conservarà després a la gravació definitiva (escoltar especialment «Hipotèrmia», «Bucle Infinit» o «Sa Música»).

Aquesta gravació comença al **Teatre de Ca l'Eril** on el mateix Joan Pons s'encarrega de sonoritzar la **bateria**. Xarli Oliver fa gala de la seva habilitat amb els ritmes de samba, bossa nova i funk, i també, o sobretot, del seu groove i de la seva infinita imaginació amb aquest instrument. Aquestes pistes de bateria tornen a l'estudi del carrer de Santa Clara de Palma, on Jaume Manresa i JMO s'encarregaran d'acabar la producció. En aquest sentit, sembla que la premissa hagi estat l'economia de recursos: molt poques pistes de **guitarra** i **teclat** per donar el contrapunt just a les sensacionals bateries.

L'encarregat de les **mescles** és l'experimentat **Toni Pastor** amb centenars de discos al seu currículum, músic que ha treballat amb artistes com Annie Lennox, Brian Eno, Joan Biliboni o els mateixos Antònia Font. Toni Pastor sintonitza de seguida amb el material gravat i opta per intervenir de la manera més transparent i respectuosa possible. Destaca el **tractament de la veu** sense cap tipus d'efecte digital tot donant per resultat un JMO immediat i pròxim més que mai (escoltar especialment «Exploram s'avorriment»).

En la presa de decisions pesa més que cap altre el criteri de **Jaume Manresa** que compta amb un copió i molt recent historial com a compositor i productor associat al director teatral Andrés Lima (cal destacar «Moby Dick» amb Josep Maria Pou i «Medea» amb Aitana Sánchez-Gijón).

TEMA PER TEMA

1_ *Honey*.

JMO troba algú pel carrer de camí a l'estudi i li diu que se n'hi va a fer cançons. Una vegada explicada com és la seva rutina d'escriptor, aquest algú comenta «dus una vida quasi, quasi normal».

2_ *Per a totes ses mamàs*.

Amalgama de tres temes. U, cançó infantil; dos, menció al respiracionisme, tendència que consisteix en el fet de respirar per tota activitat nutricional; tres, homenatge a les dones que després de passar per la maternitat passen amb dignitat el cos típic d'aquesta experiència biològica tan important. Devoció de l'autor per aquest fenomen social.

3_ *Hipotèrmia*

Deessa de l'Olimp inventada per Oliver. Santificació pagana dels morts per congelació encarnada en una nena del segle XX que sempre té fred i que se sent discriminada per aquest fet. Cant a la igualtat de drets per als discriminats de tota condició.

4_ *Elektra*

Versió actual del mite d'Elektra, personatge de la tradició clàssica que visqué en ple apogeu del patriarcat just acabada la guerra de Troia.

5_ *Sa música*

Un observador passiu es fon amb l'entorn: un xiringuito davant la mar, barques, peix torrat, milionaris que juguen a ser pobres, i, com a catalitzador de tot plegat *I Shot the sheriff* de Bob Marley. Reconciliació de l'autor amb el fenomen de la música ambiental.

6_ *Goletes*

Sortir per la porta de casa motivat amb un pensament qualsevol i arribar al Pol Sud. Narració d'aquest viatge.

7_ *Exploram s'avorriment*

Trànsit continuu d'avions damunt Mallorca. Acaba l'estiu, passen per una tempesta i així es treuen tota la brutícia acumulada.

8_ *Orangutans*

La solitud a l'habitació de l'hotel, idees obtuses.

9_ *Líquens arborescents*

Bacanal de samba embriagadora al bosc d'Escandinàvia. Moment estel·lar de **Joana Gomila** (Folk Souvenir) que participa com a vocalista en quatre talls del disc.

10_ *Me'n vaig a viure a Lleida*

Empatia dels catalans de llevant amb els catalans de ponent, allunyats de la gran capital Barcelona i per això amb molts punts en comú.

11_ *Save the Planet*

BSO instrumental del clip d'Abert Pinya titulat *In the Sky*. Sintetitzadors amb veu d'extraterrestres petits a ritme d'electrosamba.

12_ *Bucle infinit*

Tema final de la trilogia, cert regust de depressió postpart, acabar i tornar a començar.

ART DEL CD

El pintor mallorquí **Albert Pinya** signa **per tercera vegada consecutiva** una obra gràfica que engloba el digipak, el llibret i la galeta del nou treball de JMO. Com en la dialèctica Hegeliana (tesi, antítesi i síntesi), aquest darrer treball és la **síntesi** dels dos primers. Els **colors** blau i verd de Pegasus, i el rosa i taronja d'Atlantis es fusionen per oferir-nos tot l'espectre cromàtic en un dibuix més cru i més directe que en els treballs anteriors.

Segons el mateix Albert Pinya es tracta d'una renovada visió del personatge d'Elektra en portada, que representa un ideal de dona que no mostra una actitud submissa davant la vida, i manté una identitat rebel i valenta en les seves experiències a l'hora d'enfrontar-se a la societat i a l'entorn. El personatge fuig dels cànons establerts i la seva bellesa radica en la riquesa de la seva singularitat. La resta d'imatges del disc la componen una sèrie de retrats femenins, que podrien ser diferents possibilitats del retrat infinit d'Elektra, on es manifesta el protagonisme de la dona en aquest tancament de la trilogia. Els materials que s'han utilitzat són el llapis de colors, el retolador i l'spray. En aquest cas, l'exercici ha estat com la síntesi del samurai: el camí en el qual només pot romandre la potència de la immediatesa.

CONTACTE

anita@xocolat.com
jmoliverpremsa@gmail.com
jmoliverconcert@gmail.com

CRÈDITS DEL DISC

Joan Miquel Oliver: veu, guitarres i baix
Jaume Manresa: teclats
Xarli Oliver: bateria
Joana Gomila: veus a *Per a totes ses mamàs*, *Exploram s'Avorriment*,
Líquens Arborescents i *Bucle Infinit*

Enregistrat a Santa Clara per J.M.Oliver
Bateria enregistrada a Ca l'Eril per Joan Pons
Mesclat i masteritzat a Swing per Toni Pastor

Música i lletra: J.M.Oliver
Producció: Jaume Manresa, J.M.Oliver i Xarli Oliver

Pintura i grafia: Albert Pinya
Disseny gràfic: Carles Llull

SET LIST

1. Honey
2. Per a totes ses mamàs
3. Hipotèrmia
4. Elektra
5. Sa música
6. Goletes
7. Exploram s'avorriment
8. Orangutans
9. Líquens arborescents
10. Me'n vaig a viure a Lleida
11. Save the Planet
12. Bucle infinit

LLETRES DE LES CANÇONS

Honey

Aquí tothom va a la seva, tret de jo, que vaig a la meva
MIQUEL OLIVER BORRÀS, *mon pare*

Cafè torrefacte, xocolata 70%,
desfàs embalatges, olores intensament.
Quasi, quasi normal, «honey, everything is gonna be alright».

En es paisatge viratges improcedents,
catàlegs de cuines, gol averatge, televidents.
Quasi, quasi normal, «honey, everything is gonna be alright».

Afín sa mirada i veig es dies que han passat
i pens de vegades que els tenc perduts,
consol-collonada que «val més mirar endavant»,
decant sa mirada i pas de tot un munt.

Desfàs artefactes i mires com estan fets:
molles, cilindres, corretges, eixos i dents.
Quasi, quasi normal, «honey, everything is gonna be alright».

Per a totes ses mamàs

No ho sé, xerra amb ton pare i te darà clarícia
MARIA RIPOLL PONS, *ma mare*

«Peus, cames, panxa, pit, cap, espatlles, mans i braços,
peus, cames, panxa, pit, tenen tots es nins petits,
peus, cames, panxa, pit, cap, espatlles, mans i braços,
peus, cames, panxa, pit, quasi tots es nins petits».

Cada nit veig allà dalt i mir amb tristesa
totes i cada una de ses putes estrelles,
i no som jo aquell qui mira,
jo som es ulls de s'Univers quan Ell s'albira.
Jo te respir, tu me respire,
així som dos respiracionistes del Món.

Per a totes ses mamàs que estan posant panxeta
jo cant a mitja veu sa meva cançoneta:

«Peus, cames, panxa, pit, cap, espatlles, mans i braços,
peus, cames, panxa, pit, tenen tots es nins petits».

Cada nit veig allà dalt i mir amb fermesa
totes i cada una de ses putes estrelles,
i no som jo aquell qui mira,
jo som es ulls de s'Univers quan Ell s'espia.
Jo te respir, tu me respire,
així som dos respiracionistes del Món.

Per a tots aquests papàs que s'han deixat barbeta
jo cant a mitja veu sa meva cançoneta.

Per a totes ses mamàs que estan posant panxeta
jo cant a mitja veu sa meva cançoneta.

Per a tots aquests papàs que estan donant manxeta
jo cant a mitja veu sa meva cançoneta.

Per a totes ses mamàs que estan posant panxeta
jo cant a mitja veu sa meva cançoneta:

«Peus, cames, panxa, pit...»

Hipotèrmia

Na Hipotèrmia era una nina que tenia molt de fred,
quan es metge l'auscultava se li congelaven es peuets.

Na Hipotèrmia era una nina que tenia pocs amics,
en s'estiu duia bufanda, un jarsé i guants sense dits.

Na Hipotèrmia s'escalfava tota sola en es terrat
i pensava en una casa a un planeta despoblat.

«Reina, deessa de s'Olimp, Hipotèrmia!
Molt més te mereixies que viure es segle vint».

Na Hipotèrmia alenava i un nigul des seus alens
feia gel quan s'enfadava, feia neu quan s'avorria,
i siulaven ses falzies com a fletxes en picat
ignorant ses frigories que ella estava exhalant.
Na Hipotèrmia s'escalfava tota sola en es terrat
i pensava en una casa ben enmig d'un sequeral.

«Reina, deessa de s'Olimp, Hipotèrmia!
Molt més te mereixies que viure es segle vint.
Reina, deessa des ultracongelats,
vas ser molt feliç... a moments determinats.
Reina, deessa de s'Olimp, Hipotèrmia!
Molt més te mereixies que viure es segle vint».

Na Hipotèrmia era una nina que tenia pocs amics,
en s'estiu duia bufanda, un jarsé i guants sense dits.
Na Hipotèrmia era una nina que tenia molt de fred,
quan es metge l'auscultava se li congelava es coret.

Elektra

CRISÒTEMIS. —On has mirat per proveir-te de semblant valor, Elektra? És que no ho veus? Ets dona i no home, i tens a les mans menys força que els teus enemics, la fortuna els somriu a ells cada dia i no pas a nosaltres. SÒFOCLES,
Elektra

Ton pare tornava de sa guerra,
no era un home qualsevol,
no anava a bastament alerta,
li deien Agamemnòn.
A casa li feien una festa
i el duien més que mig enganat,
ta mare, que havia estat molt llesta,
tenia ja es seu amant.

Ton pare descansava a sa banyera
despull de ferramenta i arsenal,
ta mare se li atraca per darrere
i li enverga per sa closca amb sa destràl.

Hi ha molta hostilitat a sa carretera,
era filla de pares separats,
«jo te don tots es meus watts, Elektra,
val s'oferta per sa fi de s'eternitat».

I envies cap a una illa molt enfora
es teu inofensiu germà petit,
i en ell hi deposites s'esperança
que un dia pugui batre es assassins.
Ja fa un bon grapat d'anys i aquell no torna,
i senten es teus plors justificats,
i aguanten sa vida lamentable
d'un ésser abandonat.

I un dia compareix ja fet un home,
talment son pare ben format,
i mata primer de tot sa mare,
i mata després es seu amant.

Hi ha molta hostilitat a sa carretera...

Sa música

mussa *f.* A Manacor *Anar a fer una mussa*: anar a prendre una cervesa al bar. Segurament de *musa* pel component d'inspiració que comporta aquesta acció quan s'arriba a un punt d'estancament anímic o social.

Són pijos, no ho poden sofrir,
caminen descalços i coses així.
Faig una mussa a un xibiu davant la mar,
i sent es motors i mir es llumets de ses barques passar.
Sona *I shot the sheriff* per uns bafles molt petits,
sent sa música i seguesc es seu vertader sentit.

Tot quant és possible (de veres) a només un petit esforç,
m'hi acost tot quant és possible (de veres).

Alatxa, anxoves, llagostins,
alertau, cosmopolites submarins.
A damunt es oceans anticiclons,
moc s'arena i cataclismes a modestes dimensions.
Sona *I shot the sheriff* per uns bafles molt petits,
sent sa música i seguesc es seu vertader sentit.

Tot quant és possible (de veres) a només un petit esforç,
m'hi acost tot quant és possible (de veres).

Goletes

Pens i surt cavil·lant, tenc el món a davant,
es meu carrer evita ciutats,
no són de fusta, són de conglomerats,
polígons, cafès, decorats...
Fins que arriba a la mar:
dunes, savines i camps de golf, pals de goletes a s'horitzó.

Pens i surt navegant, tenc el sud a davant,
es meu vaixell evita volcans,
gleves de lava que volen, herois arrogants,
pirates, illots, leviatans...
On s'acaba la mar:
lluna, piscina i saxofon, pals de goletes a s'horitzó.

Pens i surt pedalant, continents a davant,
es meu carrer evita ciutats,
jungla, sabana, palmeres, lleons, elefants,
miratges i cruïses assecats...
Fins es cercle polar:
lloms de balena i gel blavós, pals de goletes a s'horitzó.

Exploram s'avorriment

Surten nets i brillants de sa tempesta es avions,
sense sa pols de s'estiu, clars i apujats es colors.
Immaculats, eixuts i potents dins el cel des sol ponent.

Surten nets i lluents de sa bugada es llençols,
sense s'olor de sa gent que embolicada s'hi adorm.
Molt aplicats i displicents fan sa feina es detergents.

Surten nets i brillants de sa tempesta es avions,
corbes d'espai diluït vessen a dins s'horitzó.
Molt implicats, i novament, exploram s'avorriment.

Orangutans

Sa vegetació que entapissa es trespol a dedins
ses habitacions des hotels on jo visc observant il·lusions.
Sa vegetació que grimpava es meu mur fins anit
m'ha faltat avui, m'ha deixat a sa llum de sa tele-visió.

Sa reconstrucció, sa distància interpersonal
des sistema complet, net i reformulat objectivament.
Sa reputació demostrada científicament
just amb s'argument que som orangutans molt intel·ligents.

Líquens arborescents

Dosis de natura, mobles de bambú,
s'autoconfiguren, no els ho diu ningú.

Integrat bosc endins, exterior escandinau,
líquens arborescents, a ses flors colibrís.

Electrodomèstics, cases des futur,
viuen des silencis, fan un poc de llum.

Isolat bosc endins, interiors minimal, s,
sostres alts, vidres nets, a ses fonts colibrís.

Me'n vaig a viure a Lleida

Hi ha cap coneixement al món tan cert que cap persona raonable no en pugui dubtar? BERTRAND RUSSELL

Això és massa trist i estic enfadat,
això és massa trist i estic espantat.
Me'n vaig a viure a Lleida a una casa de camp
enmig de pereres i planes de blat.

Tendré una escopeta, seré caçador,
i amb sa guitarreta faré cançons.
Me'n vaig a viure a Lleida, me cag on tot,
aniré a Barcelona damunt es tractor.

Això és massa trist i despietat,
això és massa trist i aquí estic plorant.
Me'n vaig a viure a Lleida, faré de pagès,
plantaré plantes i no diré res.

Save the Planet

BSO del vídeo *In the Sky* d'Albert Pinya
Edició: Daniel Rico

Bucle infinit

Cau sa lluna rere se acàcies
que van néixer en es jardí.
Esmotxades per ses branques baixes,
no són arbusts, són arbres alts i prims.

S'hora des adéus arribarà i durà en sa mà
s'hora de tornar a començar.

Es niguls de plata són tubercles
dibuixant mecànica de fluids.
Entre i entre brillen es planetes
implicats en es misteri de sa nit.

S'hora des adéus arribarà i durà en sa mà
s'hora de tornar a començar.